

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 16

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ.—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 20 Ἀπριλίου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συντηρητικοί τινες κύριοι ἐμέμφθησαν τὸν Ἀσμοδαῖον ὅτι, ἐνῶ τόσοσιν γοερῶς κραυγάζει ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, διέρρηξε κάκεινος τὸν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὄρκον, μὴ ὦν πλέον κωμικός ἀλλὰ σατυρικός.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπιπέτων διαφορά δὲν φαίνεται ἡμῖν μεγάλη. Ὅπωςδὴποτε ἐσπεύσαμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὴν προμετωπίδα τοῦ φύλλου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀνωτέρω κυρίων, δικαιούμενοι μετὰ τοῦτο ν' ἀπαιτήσωμεν παρ' αὐτῶν, ὅπως ἡμεῖς τὴν ἐφημερίδα μας ἀπὸ κωμικῆς μετωνομάσκαμεν σατυρικὴν, οὕτω κάκεινοι τὴν κυβέρνησιν των ἀπὸ συνταγματικῆς νὰ μετωνομάσκασι *συνωμοτικὴν*.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ «Βελτίωσις» τοῦ κ. Βούλγαρη, θέλουσα ἐν τῷ προτελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ νὰ θαυμάσῃ τὸ ἔθνος, ἤνοιξε τὸ ὑπουργικὸν θησαυροφυλακεῖον καὶ ἐπέδειξεν ἡμῖν ὡς «ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας κοινοτικῆς περιωπῆς καὶ ἐπι-

στήμης» τοὺς κ. κ. Ἐμπειρῖκον, Δουζίναν, Ἀχολον, Γκίλιν, Πετρίτσιν καὶ ἄλλους διαπρέποντας ἐπὶ σοφίᾳ ἢ ἑκατομμυρίους. Ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐσχάτως ὑπουργός τις ὠνόμασε τὴν ἀντιπολίτευσιν «*Le Canard à Trois becs*», προτείνομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ ἀνωτέρω πολύτιμοι λίθοι τῆς «Βελτιώσεως» *Les Diamants de la Couronne.*»

Ἐφοῦ ἀπέτυχον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Δικαίου, ἐφημερίδες τινὲς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει ν' ἀποσταλῶσιν οἱ ἰατροί. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦτο ν' ἀποσταλῇ πρῶτον μόνος ὁ κ. Ἀναγνωστάκης, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν ἐγχείρισιν τοῦ καταρράκτου.

Τὰ τελευταῖα κυβερνητικὰ φύλλα καὶ μάλιστα ὁ *Λαός* δὲν ἀρνοῦνται μὲν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον «*ἠγαγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς πλειονοψηφίαν βεβιασμένην*», ἀλλ' ἀποροῦσι πῶς ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ σπουδαῖοι καθηγηταὶ ἔκαμαν τόσοσιν *καυγᾶν* διὰ τὸ τίποτε, δηλ. τὸ Σύνταγμα.

Ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ἡ τιμωρία τῶν παρανομησάντων ὑπουργῶν ἐτέθη ὑπὸ τῆς συμμαχούσης ἀντιπολιτεύσεως ὡς ὄρος· εὐχόμεθα νὰ μὴ γεννήσῃ μῦν.

Ἀναγνώσται τινες παρετήρησαν ἡμῖν ὅτι ἀδίκως ἐκραυγάσαμεν τόσοσιν πολὺ διὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Κασσιμάτη εἰς τὸν βασιλικὸν δεῖπνον, διότι προσεκλήθη ἐκεῖ οὐχὶ ὡς ὑπόδικος ἐπὶ ἀπάτη, ἀλλ' ὡς πρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς Βου-